

(Kort bemærkning).

Jens Otto Madsen (VS):

Det lykkedes hr. Bo Kristensen overhovedet at undgå at komme ind på nogen som helst af de væsentlige problemer, som de radikale dog indrømmer der er i dette asociale forlig. Man kan nærmest karakterisere hr. Bo Kristensens tale som en tale, der gik ud på at takke og måske takke over.

Jeg vil spørge hr. Bo Kristensen: hvad er det for nogle konkrete uddannelses tilbud, som skal stille de langtidsledige ufaglærte kvinder bedre på arbejdsmarkedet, sådan at de reelt har en chance for at komme i arbejde? Arbejdsministeren har ikke villet konkretisere det. Hvad er det konkret for nogle kompetencegivende uddannelser, der vil stille denne store gruppe – vi ved jo, at 70 pct. af de langtidsledige er kvinder, og at over halvdelen af kvinderne er ufaglærte – stille dem bedre efter den nye uddannelses tilbudsordning?

I virkeligheden er det jo sådan – og det vil jeg komme ind på i mit ordførerindlæg – at forskellene mellem de forskellige lønmodtagergrupper vil øges ved dette forlig, fordi de langtidsledige er vidt forskellige med hensyn til forudsætninger.

Men jeg vil gerne have et svar fra hr. Bo Kristensen, i stedet for at han bruger al sin tid på at takke regeringen og ikke siger noget som helst.

(Kort bemærkning).

Bo Kristensen (KF):

Jeg skal først sige til fru Lilli Gyldenkilde med hensyn til tallene: det var udtrykkeligt 11.090 i den private sektor i 1984, og i samarbejde mellem det offentlige og de private var det 805. Jeg har ikke nævnt et totaltal, jeg har taget de isolerede områder, som vi finder at ordningen har kæmpet med, og som ikke har opnået tilfredsstillende resultater, så fra min side er der overhovedet ikke tale om at manipulere med tal. Det er de faktiske tal, jeg har oplyst her fra talerstolen.

Jeg forstår stadig væk ikke socialdemokratiet. Nu plejer jeg ikke at referere til tidligere arbejdsministre, men jeg vil gøre det i dette tilfælde, nemlig til hr. Svend Auken, som ved fremsættelsen af jobskabelsesloven sagde, at dagpengesystemet ikke var tænkt som en va-

rig ordning. Det vil for mig sige, at på et eller andet tidspunkt ville socialdemokratiet være nødt til at anbringe nogle stopklodser i dagpengesystemet. Vi får bare ikke noget at vide om, hvornår det skal komme, men man havde altså på det tidspunkt i den socialdemokratiske regering den opfattelse, at folk ikke kunne blive ved med at være i dagpengesystemet. Men vi lægger i forbindelse med forliget op til at finde nogle ordninger, der giver bedre chancer for at komme tilbage til arbejdsmarkedet.

Hr. Jens Otto Madsen spørger: hvilke uddannelser? Se, nu har vi to forskellige opfattelser af, hvordan tingene skal sættes i gang, for der står udtrykkeligt, at det er uddannelses tilbud, og det vil sige, at vi skal høre fra de enkelte, hvad de ønsker sig, når de har fået vejledning, og vi skal ikke centralt – ovenfra – komme og diktere, hvilke uddannelser der skal sættes i gang. Vi skal vide, hvad de selv ønsker sig på uddannelsesområdet.

(Kort bemærkning).

Anker Jørgensen (S):

Det er ret fantastisk at høre, at regeringspartierne og også de radikale nærmest giver indtryk af, at socialdemokratiet ikke skulle være tilhænger af en uddannelsespolitik på arbejdsmarkedet. Jeg tror, jeg uden at prale tør sige, at der ikke er noget parti i tinget, der har været mere ivrigt for en uddannelsespolitik i relation til arbejdsmarkedet end netop vores parti. Der er ikke noget forkert i, at man vil lave uddannelsespolitik. Det forkerte er, at man laver direkte sociale nedskæringer, og at man søger at skubbe folk ud af arbejdsløshedsforsikringen. Man har simpelt hen camoufleret eller prøver med smil og behændige bemærkninger at se bort fra den kendsgerning, at man har lavet dette her for at spare penge, for at skære ned, og det er direkte og indirekte sociale nedskæringer. Dagpenge skæres ned til 55 pct. af det, der normalt ydes, og det, der er tale om, er, at man i adskillige tilfælde mister 22.000 kr. De, der er mest udsat, rammes mest, og det er det, der er meningen, ikke spor andet. Alt andet er camouflage for at dække over en politisk set dårlig samvittighed.

(Kort bemærkning).